

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Gfv.VII.30.142/2016/8.

A tanács tagjai: Török Judit a tanács elnöke
. Csőke Andrea előadó bíró
. Farkas Attila bíró

A felperes:

A felperes jogi képviselője: Dr. Boda László ügyvéd

Az alperes:

Az alperes jogi képviselője: Dr. Czilli Teréz ügyvéd
A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Az elsőfokú bíróság neve és az eljárás száma:
Veszprémi Törvényszék, 1.P.20.418/2012.

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős ítélet száma:
Győri Ítéltábla, Pf.V.20.038/2015/16/I. és 20/I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-öttszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az **Á.** Kft. (a továbbiakban: adós) fő tevékenysége az ingatlankezelés volt. Az alperes 1999. december 21-től 2010. december 20-áig látta el az adós ügyvezetői teendőit.
- [2] Az alperes gyermekei 2009. május 4-én kelt társasági szerződéssel hozták létre a **V.** Kft.-t, melynek székhelye,

telephelye és fő tevékenysége megegyezett az adóséval, ügyvezetője pedig 2009. május 6-tól 2014. október 6-ig az alperes volt.

- [3] Az adós 2008-2009-ben nem rendelkezett a társasági formára kötelezően előírt jegyzett tőkének megfelelő összegű saját tőkével. Az alperes nem hívta fel a tagokat a tőkepótlásra, illetve az átalakulásra, vagy a társaság megszüntetésére.
- [4] A 2008. december 31-i fordulónapra elkészített beszámoló már mutatta az adós likviditási problémáit, a cég ebben az időpontban fizetéseképtelennek volt tekinthető.
- [5] 2009-ben az adósnak a bevétel lecsökkenésével majd megszűnésével nem volt esélye a hitelezők igényeinek a kielégítésére. Ebben az évben az adós által korábban kezelt kilenc társasház átszerződött a **V. Kft.**-hez.
- [6] A **V. Kft.** 2010-ben bérleti díjat számlázott az adósnak egy raktárhelyiségért egy 2010. május 4-én kelt szerződés alapján, visszamenőlegesen a 2009. július-december közötti időszakra, havi 83.719 Ft összegben.
- [7] Az adós tárgyi eszközeit 2009. április-június között a könyv szerinti értékhez képest 431.000 Ft-tal kisebb értéken adták el.
- [8] Az adós 2009-ben 584.000 Ft-ot fizetett ki javítás címén az **MM.G.G. Kft.** részére, melynek tagjai és ügyvezetője az alperes és családja. E számlákhoz teljesítésigazolás és szerződés nem tartozott.
- [9] Az adós volt a társasházi közös képviselője egy bizonyos ideig a felperesnek, és az ebben az időszakban az adós által okozott kár megtérítése érdekében indította meg a felperes a peres eljárást az adós, mint I. rendű alperes, és jelen eljárás alperese, mint II. rendű alperes ellen. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, majd a másodfokon eljáró Győri Ítéltábla 2009. április 27-én kelt Gf.IV.20.343/2008/3. számú ítéletében kötelezte az adóst, hogy fizessen meg a felperesnek 4.864.080 Ft tőkét és annak 2007. január 22-től számított kamatait, valamint 264.480 Ft perköltséget. A felperesnek az adóssal szembeni végrehajtási eljárása - vagyon hiányában - eredménytelen maradt.
- [10] A cégbíróság 2010. november 26-án kelt végzésével az adóst eltiltotta a további működéstől, megszüntnek nyilvánította és elrendelte kényszer-végelszámolását, mert az adós nem tett eleget a beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének. A kényszer-végelszámolás kezdő időpontja: 2010. december 20.
- [11] Az adós 2009. évi beszámolójának közzétételére 2011. április 1-jén került sor, a 2010. évi - a kényszer-végelszámolást megelőző - tört évre vonatkozóan pedig 2011. szeptember 22-én.
- [12] A felperes 2010. november 8-án benyújtott kérelmére indult eljárásban a bíróság 2011. március 2-án a Cégléletről közzétett végzésével megindította az adós felszámolását. A bíróság a felszámolási eljárást 2012. február 20-án jogerőre emelkedett végzésével egyszerűsített módon befejezte és megállapította, hogy vagyon hiányában a hitelezői igények kifizetésére nincs fedezet. A felperes hitelezői igénye 5.603.500 Ft összegben került

nyilvántartásba vételre. Az adóst 2012. február 28-án törölték a cégnyilvántartásból.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [13] A felperes 2011. június 14-én előterjesztett keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felszámolás elrendelését megelőző három évben ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezzel hitelezői követelése teljes kielégítését megghiúsította, ezért vele szemben fennáll a polgári jogi felelőssége. Kérte, hogy a bíróság kötelezze vagyoni biztosíték nyújtására az alperest a keresetben megjelölt teljes összegre. A keresetlevél szerint az ügyértéket 5.427.284 Ft-ban jelölte meg.

Keresetét arra alapította, hogy a 2009. évi beszámolót csak egy éves késéssel tette közzé az adós, emiatt a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése alapján a felperes hitelezői érdekének sérelmét vélelmezni kell. Álláspontja szerint az adóst lényegében lenullázták, kiürítették, ebből következően nem térülhetett meg a hitelezői igénye. Az alperes nem gondoskodott a saját tőke pótlásáról (2008-2009), feladatát nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el. 2008-ban az adós eszközei jelentősen lecsökkentek, veszteségesé vált. 2009-ben a selejtezés és értékesítés folytán az eszközállománya gyakorlatilag eltűnt.

- [14] Az alperes kérte a per megszüntetését a felperes perbeli jogképességének hiányára hivatkozással, a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (továbbiakban: Társasházi tv.) 3. § (1) bekezdése, valamint a BH2006.252.; BH2011.41. számon közzétett eseti döntésekben foglaltak alapján.

Kifejtette, a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti konjunktív törvényi feltételek közül kizárólag azt igazolta a felperes, hogy az alperes az adós ügyvezetője volt a felszámolási eljárást megelőző három évben. Utóbb arra hivatkozott, hogy az alperes munkaviszonya és ügyvezetősége 2009. május 18-án megszűnt az adósnál, az ezt követő időszakra nem terheli felelősség a beszámolók letétbe helyezésének elmaradása, és az adós tevékenysége miatt.

Hangsúlyozta, hogy a társasházak maguk döntenek el, kivel kötnek az ingatlankezelésre szerződést. Az adós már régóta veszteséges volt, de folyó kötelezettségeinek eleget tett. A felperes által az adós ellen indított kártérítési perben az adós elsőfokon pernyertes lett, s okkal feltételezte, hogy a jogerős ítélet sem lesz számára kedvezőtlen.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [15] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége

alapján látta el, és ezáltal a hitelezők követeléseinek teljes kielégítését meghiúsította.

Egyebek mellett kifejtette, hogy önmagában a **V.** Kft. létrehozása nem minősül a Cstv. 33/A. § alá eső magatartásnak. Az alperes magatartása azonban amiatt nem volt felderíthető, mert az alperes a **V.** Kft. ügyvezetőjeként is eljárva az adatszolgáltatást megtagadta. Ezért csak azt tudta megállapítani, hogy az adós és a **V.** Kft. ugyanazon a székhelyen, ugyanazzal a tevékenységi körrel működött, hozzávetőlegesen azonos árbevételért ért el, mint korábban az adós egymaga. Az alperes adta elő, hogy a **V.** Kft. az adós korábbi megrendelői körének 2/3-át átvette. Nem vitásan a társasházak maguk döntenek el, kivel kötnek szerződést, de a társasházi közgyűlési iratok hiányában nem volt megállapítható, hogy mi volt az oka a döntésnek. A bíróság felhívta a szükséges iratok csatolására az alperest és a **V.** Kft.-t is, de azt mind a ketten megtagadták. A bíróság ezt az alperesi magatartást az alperes terhére értékelte a Pp. 206. § (2) bekezdése alapján. Emellett a bíróság a szakértői bizonyítás alapján utalt az adós vagyontárgyainak értékesítésére, a teljesítésigazolás nélküli kifizetésre, illetve arra, hogy a felmerült költségek társasházak felé történt áthárítására nem került sor. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem a hitelezők érdekének megfelelően járt el, amikor a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után, igazolható módon létre nem jött szerződések és teljesítésigazolások nélkül, rendelkezett különböző nagyságú összegek kifizetéséről.

[16] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a per fő tárgya tekintetében azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes a hitelezői igények kielégítését 5.427.284 Ft erejéig hiúsította meg.

[17] Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, érdemi döntése - a rendelkező rész szövegezésének pontosítása mellett - helytálló.

[18] A felperes perbeli legitimációjával kapcsolatban a másodfokú bíróság kifejtette, a jogerős ítélet alapján nem vitatható, hogy a kártérítési igény anyagi jogi jogosultja a felperes. Az igényérvényesítés szempontjából ez megalapozza a felperes Cstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti hitelezői minőségét, és ezzel a perbeli legitimációját [Cstv. 33/A. § (1) bekezdés]. A felperes mint társasház ugyan korlátozott jogképességű, de azt a jogerős ítélet és a Cstv. rendelkezéseinek együttes alkalmazásával kell értelmezni. Ebből következően a jelen per megindítása tekintetében nem vitatható a felperes perbeli jogképességének fennállta. Ezért pergátló akadály hiányában nem talált jogalapot a per megszüntetésére és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

[19] A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének tényállási elemei megvalósulásának vizsgálata körében úgy ítélte meg, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését a szakértői vélemény alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság

2008. december 31. napjában, ezért helyesen vizsgálta a 2008. december 31. és 2010. december 20. közötti időszakban történeteket.

- [20] A másodfokú bíróság megállapította, a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés második fordulatára alapított igény esetében azt az összeget kell megjelölni, amelyért a vezető tisztségviselő jogellenes magatartása miatt az adós nem tud helytállni a hitelezők felé (1/2013. PJE III/A. pont). A felperes a kielégítésében megghiúsított követelést a keresetlevélben 5.427.284 Ft-ban jelölte meg.
- [21] Helytállónak találta az elsőfokú bíróságnak azt a cégnyilvántartási adatokon alapuló megállapítását, hogy az alperes a kérdéses időszakban az adós ügyvezetőjének volt tekinthető. Bizonyítékként hivatkozott a felszámolási eljárás irataira, melyek szerint az alperes még 2010. november 25-én és később is az adós ügyvezetőjeként viselkedett. A felszámolót arról értesítette, hogy ügyvezetői tisztsége 2009. december 31. napjával szűnt meg, és a peres eljáráshoz csatolt iratokban is ügyvezetői minőségben járt el az általa állított megszűnési időpontot követően.
- [22] Az ítéletábra kifejtette, hogy a 2009. évi beszámoló letétbe helyezésének elmulasztása miatt az alperes vonatkozásában a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell. Az alperes a vélelmet nem tudta megdönteni, mert nem tudta bizonyítani, hogy valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, a legfőbb szerv intézkedéseinek kezdeményezése érdekében.
- [23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, ha a hitelezői igények teljes kielégítésére nincs lehetőség, és a vélelem folytán a hitelezői érdeket sértő alperesi magatartás fennállónak tekintendő, úgy a vélelem a felelősségi alakzat valamennyi elemére, így a megghiúsult behajtás és hitelezői érdeket sértő ügyvezetői magatartás közötti okozati összefüggésre is kiterjed.
- [24] Az alperes nem tudta igazolni, hogy a kérdéses időszakban az általa kifejtett ügyvezetői magatartás nem hatott ki a hitelezői igények kielégítésére, azaz a sérelmezett cselekmények elmaradása, illetve másként történő megvalósítása ugyanilyen eredményre vezetett volna. Miután az alperes nem igazolt a vélelmet megdöntő mentesülésre alapot adó körülményt sem az adós aktív vagyona, sem a bevételei csökkenése kapcsán, köteles helytállni a Pp. 215. § korlátai között a hitelezői igények megghiúsulásáért.
- [25] Az adós bevételeinek elmaradása, az adós vagyonának a kérdéses időszakban bekövetkező további csökkenését eredményező magatartások miatt az alperes mentesülését nem találta megállapíthatónak. Úgy ítélte meg, hogy a V. Kft. létrehozása, az adós eszközeinek áron alul történt értékesítése, illetve az adóssal a tulajdonosi kör szerint kapcsolt vállalkozások részére történt kifizetések nem tekinthetők a hitelezői érdekek elsődlegességének megfelelő magatartásnak.
- [26] Az alperes azon érvelése, hogy a társasházak maguk döntenek el, kivel kötnek szerződést a közös képviselő ellátására, csak akkor

minősült volna kimentési oknak, ha az alperes igazolja, az érintett társasházak mindenképpen megszüntették volna a jogviszonyukat az adóssal. Erre azonban nem merült fel adat a perben.

- [27] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperesnek a keresetlevélben az állított vagyonsökkenés mértékét meg kell jelölnie, és azt a bíróságnak ítéletében összezszerűen meg kell határoznia. Ezért annyiban tartotta indokoltnak pontosítani az elsőfokú ítélet rendelkező részének ügyvezetői felelősség megállapítására vonatkozó rendelkezését, hogy feltüntette azt az összeget is, amelyért a vezető tisztségviselő jogellenes magatartása miatt az adós gazdálkodó szervezet nem tud helytállni a hitelezők felé.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően és a per megszüntetését a Pp. 130. § (1) bekezdés e) pontja, valamint a 157. § a) pontja értelmében, vagy a kereset elutasítását a felperes jogképességének hiányában. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Harmadlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban csatolt okirati bizonyítékok értékelése körében.
- [29] Állította, a Társasházi tv. 3. § (1) bekezdésének, a Pp. 48. §-ának, 50. § (1) bekezdésének, 229. § (1) bekezdésének, a Bszi. 6. §-ának és a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének a megsértését.
- [30] Álláspontja szerint a felperest a Társasházi tv. 3. § (1) bekezdése alapján nem illeti meg a Cstv. 33/A. §-a szerinti per indításának joga. E körben hivatkozott a Kúria BH2011.41. számú, valamint BH2006.252. számú eseti döntésére. Állította az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének megsértését azzal, hogy a bíróságok ugyanazon tényállás mellett más-más döntést hoznak e körben. Ha az ingatlantulajdonosok pertársaságként indították volna meg a peres eljárást, akkor nem lehetne kétségbe vonni a perbeli jogképességüket. Jogszabálysértő a jogerős ítélet abban a részében, hogy a felperes jelen perbeli jogképességét az adós elleni jogképessége alapozza meg. A jelen per ugyanis nem az adós elleni kártérítési per végrehajtási eljárása, hanem egy önálló kártérítési per.
- [31] Nem vitatta, hogy a felszámolási eljárásban a társasház benyújthatta a hitelezői igényt, ott hitelezőnek minősül. Az a tény azonban, hogy a felszámolási eljárásban hitelező, a jelen perben nem keletkeztet perbeli jogképességet a társasház részére. A jogképesség jogszabályon alapul és minden perben külön és hivatalból vizsgálendő. A felperes és az adós közötti perben az anyagi jogosult a felperes társasház, míg az anyagi kötelezett az adós és nem az alperes.

- [32] A Cstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes hitelezőnek minősül a felszámolási eljárásban a jogerős ítélet alapján, de az alperes álláspontja szerint ez nem alapozza meg a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti perben a perbeli legitimációját.
- [33] Iratellenesnek állította a jogerős ítéletet azért, mert ügyvezetői minőségének a megszűnését már az elsőfokú eljárásban is állította, és a másodfokú eljárásban időközben előkerült iratokkal ezt csak meg kívánta erősíteni. Az általa becsatolt iratokkal bizonyítottan 2009. május 18-tól semmiféle felelősség nem terhelte az adós ügyeiért.
- [34] Ez okból iratellenes a vélelem fennállásának megállapítása is. Alaptalannak állította felelősségének a megállapítását amiatt is, hogy a társaság nem alakult át más társasági formává a jegyzett tőke hiánya miatt. Az egymást követő két év veszteségessége következtében ugyanis nem neki kellett kezdeményeznie az adós átalakítását, illetve nem neki kellett a legfőbb szerv figyelmét erre felhívnia.
- [35] Jogellenesnek állította a jogerős ítéletet azért is, mert az a régi Ptk. 474. § (1) és (2) bekezdésébe ütközően az alperes terhére róta **V.** Kft.-nek tulajdonított mulasztásokat.
- [36] Állította a Pp. 190. § (2) és (3) bekezdésének, valamint a 206. § (1) és (2) bekezdésének a megsértését. A **V.** Kft. nem volt peres fél, az alperes nem rendelkezett a vitatott okiratokkal és nem lehetett teljeskörűen feltárni a tényállást, ezért jogsértően történt az alperes kötelezése az okiratok csatolására és a tényállás tisztázatlanságának az alperes terhére értékelése.
- [37] Állította a Ctv. 22. §-ának a megsértését is és a másodfokú bíróság vonatkozásában a Pp. 235. § (1) bekezdésének a megsértését.
- [38] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. Hangsúlyozta, hogy hitelezőként jogosult a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti peres eljárás megindítására. Az alperes vezető tisztségviselői minősége a rendelkezésre álló bizonyítékok összevetése alapján nem szűnt meg, felelőssége fennáll.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [39] A Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján, és megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [40] A társasház korlátozott perbeli jogképessége kérdésében az az alperes által sem volt vitatott, hogy a társasház ilyen minőségében a hitelezői igényét érvényesítheti a felszámolási eljárásban. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti peres eljárásban a perlési jogosultság a hitelezői minőségen alapul. Jóllehet a jelen per valóban egy kártérítési peres eljárás előkérdésének - a vezető tisztségviselő felelősségének - a megállapítására irányul, azonban a felperes a megállapítási perben nem a saját követelésének a

kielégítése iránt indíthatja az eljárást, hanem annak a megállapítása érdekében, hogy a vezető tisztségviselő jogellenes magatartása miatt az adós gazdálkodó szervezet mekkora összeggel nem tud helytállni a hitelezők felé. A felperes perlési joga tehát ebben a megállapítási perben a hitelezői minőséghez kapcsolódik, ezzel pedig rendelkezett a felperes.

- [41] Az alperes alaptalanul vitatta azt a jogerős ítéletben megállapított tény, hogy a perben releváns időszakban az Á. Kft. ügyvezetőjének minősült. A bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő egybevetése és azok értékelése alapján a jogerős ítéletben a bíróság helytállóan állapította meg, az alperes a közhiteles cégnyilvántartás ezt bizonyító adataival szemben nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani, hogy ügyvezetői tisztsége ebben az időszakban nem állt fenn. A felülvizsgálati kérelemhez csatolt bizonyíték - a Kormányhivatal Társadalombiztosítási Főosztályának igazolása - a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján nem vehető figyelembe.
- [42] Az alperes alaptalanul állította, a jogerős ítélet jogellenesen róta a terhére azt a tény, hogy a családtagjai által alapított és ügyvezetőként az alperes által vezetett V. Kft. a perben vizsgált jogviszonyokkal kapcsolatos iratokat nem csatolta be, azt megtagadta. Ezen iratok csatolására a bíróság jogszerűen hívta fel az alperest, mint a V. Kft. ügyvezetőjét, a Pp. 190. § (2)-(3) bekezdésének alkalmazásával. A nem vitás személyi összefonódásokra, továbbá arra a tényre figyelemmel, hogy a V. Kft. azonos tevékenységi körrel alakult, az adós megrendelőinek kétharmad részét megszerezte és az adós korábbi alkalmazottai közül többen a V. Kft.-nél dolgoztak tovább, a bíróság a Pp. 206. § (2) bekezdés jogszerű alkalmazásával járt el. A per adataival egybevetett mérlegelése alapján megalapozottan róta a bíróság az alperes terhére, hogy a tényállás minden elemében nem volt felderíthető. Ezért nem kifogásolható, hogy a tényállás részben a kétséget kizáróan bizonyított tényekből levont okszerű következtetéseken alapult.
- [43] A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] Mivel az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az eljárás költségeit megfizetni. A felperest megillető ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése és 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján az alperes köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is.
- [45] A Kúria tárgyaláson hozta meg határozatát.

, 2016. november 22.

Dr. Török Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró